Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

7.7.2015 B8-0721/2015

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Pirmininko pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį

dėl Srebrenicos žudynių metinių minėjimo
(2015/2747(RSP))

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao
EFDD frakcijos vardu

B8-0721/2015

Europos Parlamento rezoliucija dėl Srebrenicos paminėjimo (2015/2747(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į savo 2009 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl Srebrenicos[1],

– atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą, pasirašytą 2008 m. birželio 16 d. Liuksemburge ir ratifikuotą visų ES valstybių narių,

– atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 16 d. Tarybos išvadas dėl Bosnijos ir Hercegovinos,

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 827 (1993), Nr. 1551 (2004) ir Nr. 1575 (2004);

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi 1995 m. liepos 11 d. rytinėje Bosnijos dalyje esantį Srebrenicos miestą, kuris JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje Nr. 819 (1993) buvo paskelbtas saugia zona, užėmė generolo Ratko Mladičiaus vadovaujamos ir tuometiniam Serbijos Respublikos prezidentui Radovanui Karadžičiui pavaldžios pajėgos;

B. kadangi pasidavus Srebrenicai per kelias skerdynių dienas generolo Mladičiaus vadovaujamos Bosnijos serbų pajėgos ir sukarinti daliniai, įskaitant nereguliariąsias policijos pajėgas, iššudė daugiau kaip 8 tūkstančius musulmonų tikėjimo vyrų ir berniukų, ieškojusių saugios prieglaudos JT apsaugos pajėgų (UNPROFOR) saugomoje zonoje; kadangi beveik 30 000 moterų, vaikų ir vyresnio amžiaus žmonių buvo prievarta ištremti vykdant masinę etninio valymo kampaniją, taigi tai buvo didžiausias karo nusikaltimas Europoje nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos;

C. kadangi ši tragedija, kurią Tarptautinis baudžiamasis tribunolas buvusiajai Jugoslavijai (ICTY) paskelbė genocido aktu, įvyko JT saugaus prieglobsčio zona paskelbtoje vietovėje, kuri dėl to tapo tarptautinės bendruomenės bejėgiškumo siekiant nutraukti konfliktus ir apsaugoti nekaltus civilius gyventojus simboliu;

D. kadangi Srebrenicos civilių gyventojų atžvilgiu įvykdyta daugybė Ženevos konvencijos pažeidimų, įskaitant tūkstančių moterų, vaikų ir vyresnio amžiaus žmonių deportaciją ir daugybės moterų prievartavimus;

E. kadangi nepaisant pastangų, kurios buvo dėtos mėginant surasti ir ekshumuoti masines ir atskiras kapavietes, dar nerasti beveik 1 200 vyrų ir berniukų palaikai ir nenustatyta jų tapatybė;

F. kadangi 2015 m. sausio 30 d. Tarptautinis baudžiamasis tribunolas buvusiajai Jugoslavijai patvirtino nuosprendžius penkiems aukšto rango Bosnijos serbų armijos

[1] OL C 46 E, 2010 2 24, p. 111.

karininkams, pripažintiems kaltais dėl dalyvavimo 1995 m. Srebrenicos tragedijoje; kadangi tai pirmasis galutinis nuosprendis dėl genocido; kadangi kai kurie iš pripažintų kaltais karininkų buvo tiesiogiai pavaldūs buvusiam armijos vadui Ratko Mladičiui, kurio bylą šiuo metu nagrinėja Tarptautinis baudžiamasis tribunolas buvusiajai Jugoslavijai;

G. kadangi ES sprendimų priėmimo mechanizmo trūkumai ir tikros bendros užsienio politikos nebuvimas taip pat neigiamai paveikė įvykių raidą;

H. kadangi atminimo dienos oficialus įtvirtinimas yra geriausias būdas pagerbti masinių žudynių aukas ir duoti gerą pamoką ateities kartoms,

1. mena ir gerbia visas buvusioje Jugoslavijoje vykusio karo žiaurumų aukas; išreiškia užuojautą aukų šeimoms ir solidarumą su jomis;

2. pabrėžia, kad siekis laiku užkirsti kelią genocidui ir nusikaltimams žmoniškumui ir veiksmingai už juos bausti turėtų būti vienas iš pagrindinių ES prioritetų;

3. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares dėti visas pastangas, kad visam laikui užkirstų kelią tokiems siaubingiems įvykiams Europoje;

4. pabrėžia susitaikymo politikos svarbą ir pažymi svarbų religinių institucijų, žiniasklaidos ir švietimo sistemų vaidmenį šiame sunkiame procese;

5. primena, kaip svarbu užtikrinti šiame regione taiką ir stabilumą, ir mano, jog svarbu stiprinti regioninį bendradarbiavimą;

6. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms, Bosnijos ir Hercegovinos ir jos teritorinių vienetų vyriausybei ir parlamentui ir Vakarų Balkanų šalių vyriausybėms ir parlamentams.